ISSN 1560-7615 / ISBN 978-99950-52-06-5

ទស្សនាវដ្ដី អភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

ឯកសារបោះពុម្ពផ្សាយរបស់
វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

ឆ្នាំទី១១ លេខ ១ | មករា - មីនា ឆ្នាំ២០០៧ | តម្លៃ ១.៥០០៛

បញ្ហាប្រឈមនៃការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅកម្ពុជា

បណ្ឌិត ធន់ វឌ្ឍនា និង លោក ចែម ផល្លា ពិភាក្សាវែកញែកពីប្រធានបទចំបង៧មួយចំនួនទាក់ទិននឹងការគ្រប់គ្រងទឹកនៅកម្ពុជា នៅក្នុងសិក្ខាសាលា WRMRCDP នាពេលថ្មីៗ*

យោងតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រ និងរបបទឹកភ្លៀងតំបន់ត្រូពិច ប្រទេសកម្ពុជា មានប្រភពទឹកយ៉ាងសំបូរ សំរាប់បំរើការដឹកជញ្ជូន ឧស្សាហកម្ម កសិកម្ម វារីវប្បកម្ម នឹងគោលដៅប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកផ្សេងៗទៀត ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី មានបញ្ហាខ្វល់ខ្វាយមួយចំនួនទាក់ទិននឹងការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹក សំរាប់ជំរុញផលិតកម្មកសិកម្ម និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ កសិកម្ម គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ជួយរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៦-១០ (NSDP) របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ

វាលស្រែមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រពនៅត្រពាំងត្របែកក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

គឺជាកត្តាមួយសំខាន់បំផុតសំរាប់បង្កើនផលិតកម្ម និងទិន្នផលកសិកម្ម ។ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ក៏ជួយបង្កើន តំលៃដីនិងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាប្រយោល ដូចជាចំណីអាហារមានជីវជាតិល្អក្នុងពេញ១មួយឆ្នាំ ទីផ្សារការងារជនបទមានសកម្មភាពខ្លាំងដែលជួយកាត់បន្ថយចំណាកស្រុកចេញ និងសំពាធធ្វើកសិកម្មលើដីមិនអំណោយផល ។

នៅឆ្នាំ២០០៥ ផលិតកម្មកសិកម្មកើន ១៦,៦% រីឯផលិតកម្មផលដំណាំកើន ២៨,០% ។ យោងតាមក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (MAFF) មូលហេតុមួយនៃកំណើននេះ គឺការពង្រីកប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ ថ្វីបើប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដើរតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងកសិកម្មក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាទទួលបានការវិនិយោគតិចតួចនៅឡើយពីខាងរដ្ឋ និងវិស័យឯកជន ។ ការវាយតំលៃភាពក្រីក្រនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៦ របស់ធនាគារពិភពលោក បានសង្កត់ធ្ងន់អំពីតួនាទីសំខាន់នៃការកែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដើម្បីបង្កើនផលិតភាព ហើយបានវែកញែកថា ត្រូវធ្វើវិនិយោគសាធារណៈច្រើនថែមទៀតដើម្បីពង្រឹងការគ្រប់គ្រងទឹក ។

ដោយមើលឃើញពីសារៈសំខាន់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកប្រកបដោយចីរភាព CDRI-វបសអ ដោយរួមសហការជាមួយសាកលវិទ្យាល័យស៊ីដនី (UoS) និងសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ (RUPP) បានបង្កើតកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក (WRMRCDP) ដោយមានជំនួយគាំទ្រពីអូស្ត្រាលី (AusAID)[១] ។ គំរោងផ្តោតលើការអភិវឌ្ឍន៍

* បណ្ឌិត ធន់ វឌ្ឍនា ជាអ្នកស្រាវជ្រាវនៅ CDRI-វបសអ និងជាអតីតប្រធានក្រុមនៃកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក (WRMRCDP) ហើយលោក ចែម ផល្លា ជាអ្នកស្រាវជ្រាវនៅ CDRI-វបសអ និងបច្ចុប្បន្នជាប្រធានក្រុម WRMRCDP ។

មាតិកា

បញ្ហាប្រឈមនៃការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅកម្ពុជា ១
តើទេសចរណ៍អំណោយផលដល់អ្នកក្រនៅសៀមរាបឬទេ? ៤
ការវិភាគផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចនៃប្រាក់កំរៃនៅតាមព្រំដែន ៩
តាមដានសេដ្ឋកិច្ច — ស្ថានភាពក្រៅប្រទេស ១២
— ស្ថានភាពក្នុងប្រទេស ១៤
— សន្ទស្សន៍សេដ្ឋកិច្ច ១៧
ព័ត៌មានថ្មីៗពី CDRI-វបសអ ២០

សមត្ថភាពស្រាវជ្រាវក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ គិតចាប់តាំងពីខែកក្កដា ២០០៦ និងបានចាប់អនុវត្តជាផ្លូវការនៅដើមខែធ្នូ ២០០៦ ។ នៅក្នុងសិក្ខាសាលាបើកដំណើរការកម្មវិធី គេបានរកឃើញបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួនជាប់ទាក់ទិននឹងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ដូចជា ទំហំនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ បញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ ការគ្រប់គ្រងទឹកដែលរួមមាន សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (FWUC) និងបញ្ហាជាប់ទាក់ទងនឹងដែនរងទឹកភ្លៀង និងតំបន់អាងនៃស្ទឹងទន្លេ ។

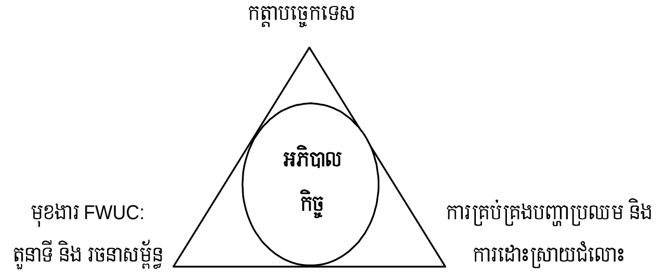

ទំហំនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ

ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនៅកម្ពុជា គេធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ទៅតាម ខ្នាតតូច មធ្យម រឺ ធំ និងទៅតាមតំបន់អេកូឡូជីកសិកម្មសំខាន់ទាំងបី គឺ តំបន់លិចទឹក តំបន់វាលទំនាប និងតំបន់ខ្ពង់រាប ។ ខ្នាតប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ចានកំនត់ឡើងទៅ តាមផ្ទៃដីស្រោចស្រព គឺត្រឹម ២០០ហិកតាចុះក្រោមត្រូវចាត់ទុកជាខ្នាតតូច ពី ២០០ ដល់ ៥.០០០ហិកតា ជាខ្នាតមធ្យម និងលើសពី ៥.០០០ហិកតា ជាខ្នាតធំ ។ បច្ចេកទេសស្រោចស្រពមានប្រើជាទូទៅជាងគេនៅកម្ពុជា រួមមានការយោងទឹកឡើងតាមបែបបុរាណ ស្ថានីយ៍បូមទឹកចល័ត ការបង្ហូរ ទឹកចុះ និងការគួបផ្សំវិធីសាស្ត្រទាំងនេះ ។ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូចមួយ ចំនួន និងភាគច្រើននៃប្រព័ន្ធខ្នាតមធ្យម និងធំ តែងមានអាងសំរាប់ស្តុកទឹក និងប្រព័ន្ធប្រឡាយសំរាប់ចែកចាយទឹកស្រោចស្រព ។ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម (MOWRAM) បានប៉ាន់ស្មានថា នាបច្ចុប្បន្ននៅកម្ពុជា មានជាង ២០០០ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (១.៤១៥ខ្នាតតូច ៥៥៥ខ្នាតមធ្យម និង៣៣ ខ្នាតធំ) ដែលអាចស្រោចស្រពផ្ទៃដីជាងមួយលានហិកតា រឺប្រហែល ៤០% នៃផ្ទៃដីស្រែសរុប ។

នៅក្នុងទសវត្សរ៍១៩៨០ និងដើមទសវត្សរ៍១៩៩០ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រភាគច្រើន ផ្តោតលើប្រព័ន្ធខ្នាតតូច ប៉ុន្តែតាមរយៈការបង្កើត MOWRAM នៅឆ្នាំ១៩៩៩ គេបានបំបែរចំនុចផ្តោតទៅលើប្រព័ន្ធខ្នាតមធ្យម និងធំវិញ ដោយសារមានមូលនិធិបានមកទាំងពីខាងរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ នៅក្នុងសិក្ខាសិលាបើកដំណើរការ ពួកអ្នកចូលរួមបានពិភាក្សាពី ភាពសមស្រប ភាពផ្តល់ផលល្អ និងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធមានទំហំខុសៗគ្នា ចំពោះការគ្រប់គ្រង និងស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើ អភិបាលកិច្ច ។ ដំណោះស្រាយទំនងជាត្រូវប្រែប្រួលទៅតាមកាលៈទេសៈខុសៗគ្នា ហើយអត្ថបទនេះមិនធ្វើការវិនិច្ឆ័យថា ប្រព័ន្ធខ្នាតណាសមស្របជាងគេសំរាប់ការវិនិយោគនោះទេ ប៉ុន្តែនឹងព្យាយាមលើកមកបង្ហាញពីការគិតគូរជាក់ស្តែងមួយចំនួន និងបញ្ហានានាសំរាប់ការស្រាវជ្រាវនាពេលអនាគត ដែលបានរកឃើញនាពេលធ្វើសិក្ខាសាលាបើកដំណើរការកម្មវិធី ។

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញថា ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រទាំងខ្នាតតូច និងខ្នាតធំ មានគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិដូចគ្នា ។ ការពិភាក្សាខាងក្រោម បង្ហាញពីគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិទាំងនេះទាក់ទងនឹងអភិបាលកិច្ចទឹក ។

ការប្រៀបធៀបប្រភេទប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ - ខ្នាតតូច និង ខ្នាតធំ[២]

បរិយាយ	ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច	ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតធំ
ចំណាយវិនិយោគ	ទាប	ខ្ពស់
ផ្ទៃដីស្រោចស្រព	តូច	ធំ
ចំណាយ O&M	ទាប	ខ្ពស់
ការចែកចាយទឹក	ធម្មតា	ស្មុគស្មាញ
អ្នកទទួលផល	តិចជាង	ច្រើនជាង
ធនធានជលផល	តិចជាង	ច្រើនជាង
ការគ្រប់គ្រង	សហគមន៍/FWUC	ថ្នាក់ខេត្ត/ថ្នាក់ជាតិ
ទំនាស់ និង ដំណោះស្រាយ	នៅក្នុងសហគមន៍	ឆ្លងសហគមន៍ច្រើន
ចំណេះធ្វើខាងបច្ចេកទេស	ធម្មតា	ស្មុគស្មាញ/ទំនើប

អភិបាលកិច្ចទឹក

អភិបាលកិច្ចទឹក សំដៅលើអង្គការ និងស្ថាប័ននានាខាងសង្គមកិច្ច នយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ច ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិវឌ្ឍន៍ទឹកនៅក្នុងសហគមន៍ និងឆ្លងកាត់ព្រំដែនសហគមន៍នានាដែលប្រើប្រាស់ប្រភពទឹករួមគ្នា ។ អភិបាលកិច្ច ផ្តោតលើបញ្ហាថា តើស្ថាប័ននានាត្រូវបង្កើត និងដាក់អនុវត្តច្បាប់និងបទបញ្ញត្តិយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និងសមភាពក្នុងការបែងចែកធនធានទឹក ។

ជាទូទៅ អភិបាលកិច្ចទឹក កកើតចេញពីការរចនារៀបចំខាងបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រង និងរបៀបរៀបចំស្ថាប័ន ពិសេសតួនាទីរបស់ FWUC ។ គេបានបង្ហាញគំរូដ៏សាមញ្ញមួយដូចខាងលើ ដើម្បីធ្វើវិភាគពីទំនាក់ទំនងរវាងការរចនារៀបចំខាងបច្ចេកទេសនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ របៀបដំណើរការនៃ FWUC ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹក និងការដោះស្រាយទំនាស់ ។

កត្តាបច្ចេកទេស

ផលិតភាពដំណាំ អាស្រ័យលើគុណភាពដី គ្រាប់ពូជ និងបរិមាណទឹក ដែលមានសំរាប់មុខដំណាំណាមួយ ។ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច មានលក្ខណៈបច្ចេកទេសមិនសូវស្មុគស្មាញ និងអស់សោហ៊ុយតិចជាងក្នុងការសាងសង់ ការកែលំអ និងការដំណើរការ/ថែទាំជួសជុល (O&M) ប៉ុន្តែទំហំដីស្រោចស្រព និងចំនួនអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ គឺមានតិច ។ យោងតាមការយល់ដឹងល្អប្រសើរជាងមុនពីគុណភាពដី ដោយសារផ្ទៃដីមុខសញ្ញាមានទំហំតូចៗ និងដោយសារផលិតភាពដំណាំវាជាប់ទាក់ទងជាមួយទឹក និងគុណភាពដី ដូចនេះប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច អាចជួយរួមចំណែកកែលំអផលិតភាពបានច្រើនជាងមុន ។

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតធំ ជាទូទៅតែងមានលក្ខណៈបច្ចេកទេសស្មុគស្មាញ និងត្រូវការទុនវិនិយោគច្រើន ។ ដោយសារផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់មានទំហំធំជាង គុណភាពដីក៏ប្រែប្រួលខុសគ្នាច្រើនដែរ ដែលនាំឱ្យមានចោទសំនួរពីកិរិតដែលទឹកស្រោចស្រព អាចជួយរួមចំណែកបង្កើនផលិតភាព ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ក៏គេគ្មានសង្ស័យអ្វីពីផលប៉ះពាល់ដ៏ច្រើនទៅលើផលិតកម្ម និងចំនួនប្រជាជនអ្នកទទួលផលនោះទេ ។

ចំពោះការរចនារៀបចំខាងបច្ចេកទេស គេគួរគិតគូរជាសំខាន់ពីសមត្ថភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីរ៉ាប់រងចំណាយថែទាំជួសជុល ។ ប្រសិនបើកសិករ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន មិនអាចរ៉ាប់រងចំណាយនេះបានទេ ការងារថែទាំជួសជុលនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅលើរដ្ឋាភិបាល ។ម្យ៉ាងទៀត

ការរចនារៀបចំប្រព័ន្ធ ត្រូវស្របតាមស្តង់ដារបច្ចេកទេស និងមានការថែទាំជាប្រចាំ ហើយការរៀបចំផែនការផ្គត់ផ្គង់ទឹកមានកំនត់ពេលច្បាស់លាស់ និងមានការចូលរួមទាំងអស់គ្នាពីសហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ ។ ការរចនារៀបចំប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្របានល្អ នឹងជួយរួមចំណែកធ្វើឱ្យការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកទទួលបានជោគជ័យ ។

ចំពោះហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធារាសាស្ត្រមិនពេញលេញ និងអន់ខ្សោយ វាបង្កបញ្ហាដល់ការគ្រប់គ្រងទឹក ដោយសារហេតុផលជាច្រើនៈ (១) ការចែកចាយទឹកដោយខ្វះខ្នាយ និងគ្មានសមធម៌ (២) កំណើនការប្រជែងដណ្តើមទឹករវាងអ្នកប្រើប្រាស់ (៣) ការប្រមូលកំរៃបានតិចលើសេវាកម្មស្រោចស្រព (៤) កង្វះការចូលរួម ។ បញ្ហាទាំងអស់នេះ អាចបង្កទំនាស់នៅក្នុង និងរវាងសហគមន៍ផ្សេងៗ ដែលអាចនាំឱ្យរីករាលដាលក្នុងសង្គម និងប៉ះពាល់មិនល្អដល់ការបំពេញមុខងាររបស់ FWUC ។

ការគ្រប់គ្រងបញ្ហាប្រឈម និងការដោះស្រាយទំនាស់

បើគ្រាន់តែមានទឹកប្រើដោយសារកំណែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធារាសាស្ត្រតែមួយមុខ គេមិនអាចធានាបានពេញលេញឱ្យការប្រើទឹកមានប្រសិទ្ធភាពល្អនោះទេ គឺត្រូវមានការគ្រប់គ្រងទឹកយ៉ាងសក្តិសិទ្ធិថែមទៀត ។ ឧទាហរណ៍ការងារដ៏សំខាន់បំផុតមួយក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹកគឺ ការបិទបើកទ្វារទឹក ។ ជារឿយៗ ការបិទបើកទ្វារទឹក បង្កបញ្ហាជាច្រើនទាក់ទងនឹងពេលវេលាការចែកចាយទឹកឱ្យបានស្មើភាព និងការបែងចែក ដូចជា ពេលវេលានិងបរិមាណទឹក ត្រូវបែងចែកឱ្យប្រើនៅខាងលើខ្សែទឹក នៅខាងក្រោមខ្សែទឹក និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងការនេសាទ ។ ក្រៅពីការរចនារៀបចំខាងបច្ចេកទេស អ្នកបើកបិទទ្វារទឹក ត្រូវមានចំណេះដឹងបច្ចេកទេសដើម្បីគ្រប់គ្រងទ្វារ គឺបិទបើកតាមរបៀបណាមួយដែលកាត់បន្ថយជំលោះរវាងអ្នកប្រើទឹក ។ ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស (ឧ. ទឹកត្រូវហូរយឺតប៉ុណ្ណា) អង្គការសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងទំរង់ផ្សេងទៀតនៃការងារសង្គម ក៏មានតួនាទីដែរក្នុងការគ្រប់គ្រងជំលោះនានា ។

យោងតាមទំហំប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រត្រូវមានកំរិតសមត្ថភាពផ្សេងៗគ្នា ដើម្បីគ្រប់គ្រងទឹកស្រោចស្រពឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពល្អ និងសក្តិសិទ្ធិ ។ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច អាចងាយស្រួលគ្រប់គ្រងសំរាប់ សហគមន៍មូលដ្ឋានដែលមានមូលធនសង្គមជួយឱ្យប្រជាជនអាចធ្វើសហប្រតិបត្តិការលើការគ្រប់គ្រងទឹក ។ ជាទូទៅ FWUC រឺថ្នាក់ឃុំ អាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះបាន ។ ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតធំ មានលក្ខណៈស្មុគស្មាញជាង ដូច្នេះអាចលើសពីសមត្ថភាព រឺសិទ្ធិអំណាចរបស់សហគមន៍នីមួយៗ ។ បញ្ហានេះត្រូវមានសមត្ថភាពខាងស្ថាប័ន និងការវិនិយោគទុនហិរញ្ញវត្ថុច្រើន ដែលជារឿយៗត្រូវមានអន្តរាគមន៍ និងការគាំទ្រពីខាងក្រៅ ដែលមានថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ជាតិ ។ បើគ្មានការគ្រប់គ្រងខាងស្ថាប័ន និងអង្គការចាត់តាំងអោយបានល្អទេ ទឹកមិនអាចគ្រប់គ្រង និងបែងចែកបានល្អទេ ហើយនឹងនាំអោយមានការខ្វះខ្នាយទឹក និងកកើតជាទំនាស់ ។ ជាលទ្ធផល ដីនិងទឹក ក៏មានផលិតភាពទាប ដែលធ្វើអោយចោទបញ្ហាដល់លក្ខណៈអាចរស់រានខាងសេដ្ឋកិច្ចនៃគំរោងស្រោចស្រព ។

ដោយសំគាល់ឃើញថា ការផ្តល់ទឹកស្រោចស្រពទៅឱ្យកសិករតែងទទួលបានលទ្ធផលល្អជាង បើសិនអនុវត្តដោយអង្គការចាត់តាំងតាមបែបវិមជ្ឈការនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានគោលនយោបាយប្រគល់ទំនួលខុសត្រូវលើគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ទៅអោយ FWUC ។ គោលនយោបាយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការចូលរួមរបស់សហគមន៍តាមរយៈ FWUC ដើម្បីដំណើរការ និងថែទាំប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ ការផ្ទេរទំនួលខុសត្រូវទៅអោយ FWUC លើការគ្រប់គ្រងគំរោងធារាសាស្ត្រ ដូចជាការបង្កើត និងការប្រមូលថ្លៃសេវាស្រោចស្រព (ISF) ជាដើម នឹងជួយកាត់បន្ថយបន្ទុករដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ លទ្ធផលមួយនៃគោលនយោបាយ នេះ គឺ FWUC អាចមានឥទ្ធិពលលើគុណភាពសេវាកម្មដែលផ្តល់ទៅអោយ សមាជិកខ្លួន ។

FWUC: ***តួនាទី និងរចនាសម្ព័ន្ធ***

គេសង្កេតឃើញថា ទឹកបាត់បង់ច្រើនណាស់នៅក្នុងប្រតិបត្តិការស្រោចស្រព ដោយសារកសិករគ្រប់គ្រងទឹកមិនបានល្អ និងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពមានលក្ខណៈអន់ខ្សោយ ។ កត្តានេះនាំអោយមានកង្វះទឹក ដែលបង្កជាទំនាស់រវាងអ្នកប្រើប្រាស់ទឹក ។ ដើម្បីកែលំអបញ្ហានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងពង្រឹង ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយជាតិក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹកប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំង FWUC ផង ។ អង្គការចាត់តាំងទាំងនេះ រួមមានកសិករទាំងអស់ដែលប្រើប្រាស់ទឹកបានពីគំរោងនៅក្នុងតំបន់ធារាសាស្ត្រគោលដៅ ។ FWUC មានគណៈកម្មាធិការរបស់ខ្លួន ដែលមានតួនាទីចំបងគ្រប់គ្រងលើសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ដូចជា កិច្ចដំណើរការនិងការថែទាំ ការប្រមូលថ្លៃប្រើទឹក ការចែកចាយទឹក ការដោះស្រាយបញ្ហា និងទំនាក់ទំនងខាងក្រៅ ។

លក្ខណៈពេញច្បាប់នៃ FWUC ដែលផ្អែកលើគោលគំនិតនៃភាពជាម្ចាស់មានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងធនធានទឹក ដែលបានកំនត់ស្តង់ដារនៃ FWUC ដោយបានជ្រើសរើសអ្នកតំណាងរបស់កសិករ តាមរយៈការបោះឆ្នោតដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មាធិការ FWUC ។ គេរំពឹងថា គណៈកម្មាធិការ ដែលមានប្រធានម្នាក់ អនុប្រធានពីរនាក់ និងសមាជិកជាច្រើន នឹងបំរើផលប្រយោជន៍សមាជិករបស់ខ្លួន ព្រមទាំងមិនជំពាក់ជំពិននឹងអំពើពុករលួយខាងនយោបាយថ្វីបើក្នុងការពិតជាក់ស្តែង ការមិនចូលពាក់ព័ន្ធនឹងអន្តរាគមន៍នយោបាយនៅតែជួបការលំបាក ដោយសារកំហិតហិរញ្ញវត្ថុ និងកាលៈទេសៈផ្សេងៗ ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី ចីរភាពនៃ FWUC មិនពឹងផ្អែកលើការគាំទ្រមួយរយៈៗ ដូចតែងឃើញមានជាពិសេស នៅមុនពេលបោះឆ្នោតសំខាន់ៗនោះទេ ។ តាមពិត វាពឹងផ្អែកច្រើនជាងលើការផ្គត់ផ្គង់ហិរញ្ញវត្ថុឱ្យបានទៀងទាត់ ការពង្រឹងសមត្ថភាពគណៈកម្មាធិការ និងការចូលរួមពីសមាជិកសហគមន៍ ។ ដំណើរការដ៏សមស្របនៃ FWUC ក្នុងការចេញបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ ក៏ពឹងផ្អែកផងដែរលើសមាជិកដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសេរីនិងយុត្តិធម៌ បទបង្ហាញរបស់ភាគីផ្សេងៗ ការចូលរួមពីប្រជាជនទូទៅ និងគណនេយ្យភាព ។

យោងតាមប្រកាសលេខ៣06 ថវិការបស់រដ្ឋាភិបាលជាគោលការណ៍ត្រូវចំណាយទៅលើកិច្ចប្រតិបត្តិការនិងការថែទាំជួសជុល ហើយត្រូវកាត់បន្ថយជាបណ្តើរៗ ដោយផ្ទេរទំនួលខុសត្រូវកាន់តែច្រើនទៅអោយ FWUC ។ ជាអកុសលថវិការបស់រដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សំរាប់តែបញ្ហាបន្ទាន់ ជាជាងសំរាប់ចំណាយប្រតិបត្តិការនិងការថែទាំជួសជុល ដូច្នេះចំណាយទាំងនេះជាសំខាន់បានមកពីបុគ្គលអ្នកនយោបាយ វត្តអារាម និងមួយចំនួនតូចបានពីការប្រមូលថ្លៃប្រើទឹក ។ នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ បន្ទុកចំណាយត្រូវប្រមូលយកពីអ្នកប្រើប្រាស់ ដោយផ្អែកលើបរិមាណប្រើប្រាស់ ។ ប៉ុន្តែតាមការ

តទៅទំព័រ ៨